

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE

L. dz.. RKR-61-25/08/JK- 8 /08

Kraków, dn. 6 sierpnia 2008 r.

DECYZJA NR RKR - 18 /2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i ust 2 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* oraz stosowanie do art. 33 ust. 6 tej ustawy oraz § 7 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939)*

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po przeprowadzeniu **postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów**, wszczętego z urzędu przeciwko Elżbiecie Sobusiak oraz Katarzynie Chmielińskiej prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza 52, w związku ze stosowaniem we wzorcu umowy nr.../2008 postanowienia w brzmieniu:

§ 6 ust 3 „*Brak wpłaty, o której mowa w ust. 1 w określonym terminie skutkuje rozwiązaniem niniejszej umowy w trybie natychmiastowym*”,

w wyniku którego uprawdopodobniono, że ww. przedsiębiorcy stosują praktykę, o jakiej mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, i przyjęto zobowiązanie przedsiębiorców do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zmianę treści kwestionowanego postanowienia umownego,

nakłada się na przedsiębiorców Elżbietę Sobusiak oraz Katarzynę Chmielińską prowadzące działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza 52 **obowiązek wykonania tego zobowiązania** poprzez zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i wzorcem umowy, załączonym do pisma przedsiębiorcy z dnia 17 lipca 2008 r. oraz aneksowania umów zawartych w oparciu o wzorzec zawierający kwestionowany zapis, które jeszcze nie wygasły, do dnia 30 września 2008 r.

II. Na podstawie przepisu art. 28 ust. 3 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* oraz stosowanie do art. 33

ust. 6 tej ustawy oraz § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na przedsiębiorców Elżbietę Sobusiak oraz Katarzynę Chmielińską prowadzące działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza 52 **obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu wykonania zobowiązania** nałożonego w pkt I sentencji decyzji w terminie 2 miesiące od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu w Krakowie (zwany dalej „Prezes UOKiK” lub „organ antymonopolowy”) w ramach badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących przedszkola niepubliczne wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy warunki świadczenia usług, stosowane w obrocie z konsumentami przez przedsiębiorców Elżbietę Sobusiak oraz Katarzynę Chmielińską prowadzące działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza 52 (zwanymi dalej „Przedsiębiorcami”) nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów, tj. czy są zgodne z przepisami ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisami kodeksu cywilnego dotyczącymi wzorców umów.

W toku postępowania wyjaśniającego Przedsiębiorcy przedłożyli:

- *Umowę nr.../2008,*
- *Statut Niepublicznego Przedszkola „Akademia Małych Odkrywców”,*

Przeprowadzona analiza przedłożonych dokumentów wykazała, że *Umowa nr.../2008* zawiera postanowienie, które zostało wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Uwzględniając powyższe, w dniu 24 kwietnia 2008 r., postanowieniem Nr RKR – 212/2008, zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorców Elżbietę Sobusiak oraz Katarzynę Chmielińską prowadzące działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza 52 praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu w *Umowie nr.../2008* postanowienia w brzmieniu:

§ 6 ust. 3 „*Brak wpłaty, o której mowa w ust. 1 w określonym terminie skutkuje rozwiązaniem niniejszej umowy w trybie natychmiastowym*”,

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* – zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania – pismem z dnia 7 maja 2008 r. Przedsiębiorcy wyjaśnili, iż aprobują stanowisko Prezesa Urzędu odnośnie zakwestionowanego zapisu. Poinformowali także, iż są gotowi do zmiany i dostosowania brzmienia postanowienia wzorca umownego do obowiązujących przepisów prawa. Na dowód tego Przedsiębiorcy przedłożyli nowo opracowany wzorzec *Umowy nr.../2008*, w którym skreślony został dotychczasowy § 6 ust. 3, natomiast rozbudowana została treść § 17 poprzez dodanie ust. 2. przyznającego Rodzicom/ Opiekunom prawnym dziecka dodatkowy siedmiodniowy termin do usunięcia istotnych naruszeń umowy, w postaci zaległości w płatności należności za świadczone usługi przedszkolne.

W związku z wprowadzonymi zmianami, § 17 ust. 2 otrzymał brzmienie:

„Prowadzący przedszkole Akademię Małych Odkrywców wyznaczy dodatkowy 7 dniowy termin do uregulowania zaległych należności w okolicznościach przewidzianych (ust. 1 lit. a i c) lub stawienia się w siedzibie Akademii (ust. 1 lit. b), po bezskutecznym jego upływie umowa zostaje rozwiązana w sposób wskazany w ust. 1”.

Jednocześnie Przedsiębiorcy zobowiązali się do korekty umów, w których zamieszczono wskazaną klauzulę abuzywną poprzez rozpoczęcie procedury aneksowania ww. umów przewidzianej planowo na wrzesień 2008 r.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie jest prowadzone przez przedsiębiorców: Elżbietę Sobusiak wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod numerem 14201 H oraz Katarzynę Chmielińską wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod numerem 14200 H.

Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców” z siedzibą w Rzeszowie jest placówką niepubliczną, wpisaną do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Rzeszowa pod numerem ED-4320/5/p/07. Przedszkole działa na podstawie *ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 1991 Nr 95 poz. 425 z późn. zm.)* oraz przepisów wykonawczych. Świadczenie usług przedszkolnych odbywa się odpłatnie. Dodatkowo zasady działania placówki określa *Statut Niepublicznego Przedszkola „Akademia Małych Odkrywców”*.

Stosowana przez Przedsiębiorców *Umowa nr.../2008* oraz *Statut Przedszkola*, są wzorcami umownymi w rozumieniu art. 384 k.c. Postanowienia tych wzorców są bezpośrednio stosowane w stosunkach prawnych, jakie Przedszkole nawiązuje z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka. Odpłatne świadczenie usług przedszkolnych odbywa się w oparciu o *Umowę nr.../2008* oraz – stanowiący integralną część ww. umowy – *Statut Przedszkola*. Do umowy o świadczenie usług przedszkolnych stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia, zgodnie z art. 750 k.c. Umowa ta jest umową wzajemną, w której świadczeniem głównym są usługi edukacyjne (usługi przedszkolne), za które konsument uiszcza opłaty. W umowie tej występują zatem dwie strony: Przedszkole oraz rodzice/opiekunowie prawni dziecka.

Rodzice/opiekunowie prawni dziecka, z którymi Przedsiębiorcy zawierają umowy o odpłatne świadczenie usług przedszkolnych są konsumentami w rozumieniu art. 22¹ Kodeksu cywilnego, tj. osobami fizycznymi dokonującymi czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z ich działalnością zawodową lub gospodarczą.

Natomiast osoby prowadzące Przedszkole są przedsiębiorcami w rozumieniu *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2004, Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.)*. Wykonują one bowiem działalność gospodarczą o charakterze zarobkowym, w ramach której zawierają z konsumentami umowy świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Na wstępie należy stwierdzić, iż treść art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje, że jej przepisy mają zastosowanie wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, podejmowanej w interesie publicznym. Zatem warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorcy naruszają przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy stosowanego przez Przedsiębiorców prowadzących przedszkole niepubliczne wzorca umownego. Wzorzec ten ma zastosowanie przy zawieraniu umów z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka przyjmowanego do Przedszkola. Dotyczy on zatem obecnych i wszystkich potencjalnych kontrahentów Przedszkola, co oznacza, iż może mieć zastosowanie do nieokreślonego z góry kręgu adresatów. Stwierdzić zatem należy, że niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Przepis art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Zgodnie z tym przepisem, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c., naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Zatem kolejne punkty art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów precyzują klauzulę generalną wyrażoną w zdaniu pierwszym niniejszego przepisu poprzez egzemplifikację najczęściej występujących form praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Natomiast przepis art. 24 ust. 2 pkt 1 wprost uznaje za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów stosowanie postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.

Zważyć należy również, iż w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt. III SZP 3/2006) Sąd Najwyższy podkreślił, że praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów obejmuje również przypadki wprowadzenia jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu szyku wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru, która wywołuje takie same skutki

godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej co wpisana do rejestru.

Aby było możliwe stwierdzenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, tj:

- działania przedsiębiorcy muszą nosić znamiona bezprawności,
- działania te muszą naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Przesłanka bezprawności

Pojęcie bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z literalnym jego brzmieniem, że za „działanie bezprawne” uważa się takie zachowanie, które jest sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. nie zależy od wystąpienia szkoda ani zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych.

Zakwestionowane działania Przedszkola w niniejszej sprawie polegają na posługiwaniu się w stosunku do konsumentów – rodziców/opiekunów prawnych dziecka – zapisem we wzorcu umowy, którego treść jest tożsama z treścią postanowień uznanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – za niedozwolone i które zostały wpisane do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych.

Zgodnie z art. 479⁴² k.p.c. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowień wzorca uznanych za niedozwolone i zakazuje ich stosowania. Z brzmienia art. 479⁴³ k.p.c. wynika również, że wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie którego dokonywany jest wpis postanowienia do Rejestru postanowień umownych uznanych za niedozwolone rozstrzygnięta została w przywołanej powyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. Uzasadniając wyrok, Sąd Najwyższy wskazał, że orzeczenie sądu w danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, tj. zakaz stosowania klauzuli wpisanej do Rejestru dotyczy wszystkich przedsiębiorców, a nie tylko tych, których dotyczy wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przy czym, jak podniósł Sąd Najwyższy, zakazane jest wykorzystywanie nie tylko klauzuli w identycznym brzmieniu, ale także klauzuli o zbliżonej treści, która wywołuje takie same skutki, jak klauzula już wpisana.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że osoby prowadzące Przedszkole, w zakresie odpłatnego świadczenia usług przedszkolnych są przedsiębiorcami i że stosują w *Umowie nr.../2008* następujące postanowienie:

§ 6 ust 3 „*Brak wpłaty, o której mowa w ust. 1 w określonym terminie skutkuje rozwiązaniem niniejszej umowy w trybie natychmiastowym*”,

Zatem, w celu udowodnienia bezprawności działań przedsiębiorców należy wykazać, że ww. zapis jest tożsamy z zapisami umieszczonymi w Rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.

Z treści przywołanego zapisu § 6 ust. 3 *Umowy nr.../2008* wynika, iż Przedsiębiorcy przewidują sytuacje, w których umowa o świadczenie usług przedszkolnych zostaje rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym.

Tak sformułowany zapis *Umowy nr.../2008* przyznający prowadzącym placówkę prawo do jednostronnego rozwiązania umowy stoi w sprzeczności z przepisem art. 491 k.c. i wprowadza nierówność stron kontraktu pod względem przysługujących im uprawnień do rozwiązania umowy. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 491 k.c. jeżeli jedna ze stron umowy wzajemnej dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. W związku z powyższym, przyznanie prowadzącym Przedszkole uprawnienia do odstąpienia od umowy, poprzez jej jednostronne rozwiązanie ze skutkiem natychmiastowym, wprowadza nierówność stron kontraktu, jakim jest umowa o świadczenie usług przedszkolnych.

Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał, iż zapis § 6 ust. 3 *Umowy nr.../2008* jest zbieżny z następującymi zapisami umieszczonymi w Rejestrze postanowień umownych uznanych za niedozwolone:

- klauzula wpisana do Rejestru w dniu 29 maja 2006 r. pod numerem 726, w brzmieniu: „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów*”,

- klauzula wpisana do Rejestru w dniu 18 października 2006 r. pod numerem 902 w brzmieniu: „*Z powodu nieziszczenia opłaty w terminie student może zostać skreślony z listy studentów*”.

Powyższe klauzule dotyczą możliwości odstąpienia od umowy w razie nie spełnienia przez jedną ze stron zobowiązania w terminie. Jak wynika z powyższego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakwestionował możliwość kształtowania uprawnień stron umowy wzajemnej w sposób rażąco nierówny, przyznający jednej ze stron możliwość rozwiązania umowy w przypadku nieterminowego wykonania zobowiązania przez konsumenta. Brzmienie porównywanych zapisów nie jest wprawdzie identyczne, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia ich treści prowadzi do wniosku, iż wywołują one identyczne skutki prawne.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiuje pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając jedynie w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma zbiorowych interesów konsumentów. W świetle przepisu art. 1 ust. 1 ustawy – powołanego na wstępie uzasadnienia prawnego niniejszej decyzji - należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy.

W orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami prawa antymonopolowego dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska (wyrok SA z dnia 24 stycznia 1991 r., sygn. akt XV Amr 8/90; wyrok SA z dnia 4 lipca 2001 r., sygn. akt. Ama 108/00).

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, że *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.”*

Stosowane przez prowadzących Przedszkole wzorce umów w postaci: *Statutu* oraz *Umowy nr.../2008* wykorzystywane są przy nawiązywaniu stosunków prawnych z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka. Stroną takiej umowy są zarówno rodzice/opiekunowie prawni dzieci aktualnie uczęszczających do Przedszkola, jak i wszyscy przyszli (potencjalni). Zatem krąg adresatów takiego wzorca nie jest z góry określony. Biorąc pod uwagę, że rodzic/opiekun prawny dziecka przyjmowanego do przedszkola nie ma wpływu na zapisy zawieranej z nim umowy, gdyż nie jest ona z nim indywidualnie negocjowana, uznać należy, że wszelkie zawarte w niej bezprawne zapisy, godzą w jego interes.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że obie przesłanki niezbędne dla stwierdzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu uznał, że działania Przedsiębiorców prowadzących przedszkole zakwalifikować należy jako praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosowanie do art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po uprawdopodobnieniu w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, że Przedsiębiorcy naruszają zakaz określony w art. 24 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także po przyjęciu zobowiązania Przedsiębiorców do zaniechania zarzucanych im praktyk, jak również do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Analiza przedłożonych przez Przedsiębiorców dokumentów i wyjaśnień dowiodła, że Przedsiębiorcy zobowiązali się do zaniechania stosowania kwestionowanych przez Prezesa Urzędu klauzul umownych, na dowód czego przedstawili nowo opracowany wzorec umowy dostosowany do obowiązującego porządku prawnego. Zobowiązując się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym przez Prezesa Urzędu naruszeniom, Przedsiębiorcy postanowili dokonać zmiany niedozwolonych postanowień umownych w ramach procedury

aneksowania umów dotychczas zawieranych z konsumentami, w terminie do dnia 30 września 2008 r.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek przekazania informacji o stopniu realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji oraz przedłożenia potwierdzonych kopii umów zawartych z konsumentami zgodnie z postanowieniami wzorca umowy, załączonego do pisma Przedsiębiorcy z dnia 17 lipca 2008 r., w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie, 31 – 011 Kraków, Pl. Szczepański 5, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Otrzymują:

1. Elżbieta Sobusiak, Katarzyna Chmielińska, Niepubliczne Przedszkole „Akademia Małych Odkrywców”, ul. Wita Stwosza 52, 35 – 113 Rzeszów.
2. RKR a/a